

JUSTITISMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 16. juli 2014
Kontor: Straffuldbyrðelseskonto-
ret
Sagsbeh: Katrine Born Thodsen
Sagsnr.: 2014-0030-2255
Dok.: 1189847

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 1110 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. maj 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Karen Hækkerup

/

Andreas Christensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1110 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes kommentere artiklen ”Frustrerede politifolk: Vi straffer dem, der hjælper os”, bragt i Dansk Politi nr. 01 2013, side 6 ff. <http://www.dansktopoliti.dk/bladene/dansk-politi-01-2013.aspx>”

Svar:

Der henvises til Justitsministeriets besvarelse af 27. februar 2013 af spørgsmål nr. 553 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg (folketingsåret 2012/13), hvor ministeren tidligere har kommenteret samme artikel. Endvidere henvises til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 1111 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Justitsministeriet endvidere indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet har til brug for besvarelsen af Justitsministeriets anmodning indhentet en udtalelse fra Københavns Politi og Østjyllands Politi.

Københavns Politi har oplyst, at i sager, hvor fængslede personer samarbejder med politikredsen som vidner i forbindelse med efterforskningen af alvorlig kriminalitet, herunder bande-kriminalitet, og hvor politiet vurderer, at de pågældende af denne årsag kan være truede af andre indsatte, tilrettelægger Københavns Politi i samarbejde med kriminalforsorgen fængsels- og afsoningsforhold, der er afpasset herefter.

Københavns Politi har endvidere oplyst, at dette ofte vil betyde, at den pågældende søges anbragt i institutioner under kriminalforsorgen, hvor de øvrige indsatte ikke vurderes at udgøre en trussel mod den pågældende. I disse tilfælde vil den pågældende typisk kunne afsone under normale forhold med arbejde, gårdture og fællesskab med de øvrige indsatte.

Der kan dog være situationer, hvor anbringelse efter en konkret vurdering i en sådan institution ikke er mulig, hvilket betyder at den pågældende – af hensyn til egen sikkerhed – ikke kan afsone på normal vis og indgå i sædvanligt fællesskab med de øvrige indsatte.

I tilfælde, hvor afsoning under normale forhold ikke er mulig, forsøger Københavns Politi typisk gennem hyppig kontakt og samtaler med den pågældende vidne at kompensere for de nødvendige begrænsninger i den pågældendes afsoningsforhold.

Københavns Politi har afslutningsvis oplyst, at mere fleksible afsoningsforhold ville være ønskelige i situationer, hvor fængslede personer samarbejder med politikredsen som vidner i forbindelse med efterforskningen af alvorlig kriminalitet.

Østjyllands Politi har oplyst, at politikredsen er bekendt med de i artiklen omhandlede problemstillinger vedrørende afsoningsforhold for en række varetægtsarrestanter og afsonere i de danske arresthuse og fængsler.

Østjyllands Politi har endvidere oplyst, at de i artiklen omhandlede problemstillinger vedrører personer, der er dømt i forbindelse med rocker- og bandekriminalitet og som i forbindelse med deres egen straffesag har afgivet forklaringer til politiet og i retten mod ledende og fuldgældige medlemmer af rocker- og bandegrupperingerne, der efterfølgende er blevet dømt på baggrund heraf.

Østjyllands Politi har endvidere oplyst, at det er politikredsens erfaring, at det kan være meget svært at samle beviser mod de ledende medlemmer af rocker- og bandegrupperingerne via traditionel efterforskning, da grupperne er blevet stadig mere professionelle og forsigtige gennem de seneste år. Det er således af afgørende efterforskningsmæssig betydning, at de personer, der vil samarbejde med myndighederne, tør stå frem.

Det er Østjyllands Politis opfattelse, at de forhold ovennævnte personer tilbydes under deres frihedsberøvelse i nogle tilfælde kan være medvirkende årsag til, at enkelte ikke ønsker at aflægge fuld tilståelse i forhold til den organiserede kriminalitet, som de har været involveret i.

Som oplyst i Justitsministeriets besvarelse af 27. februar 2013 af spørgsmål 553 er det fortsat Rigspolitiets opfattelse, at der kan være mange forskellige årsager til, at en person vælger at vidne, herunder i sager der rummer mulighed for selvinkriminering.

Dette ændrer imidlertid efter Rigspolitiets opfattelse ikke ved, at det er hensigtsmæssigt, at afsoningsforholdene er så fleksible som muligt og tilrettelægges i tæt samarbejde med kriminalforsorgen.

Afslutningsvis kan det oplyses, at der efter de to politikredsers skønsmæssige vurdering er tale om et relativt begrænset antal sager på området for den alvorlige banderelaterede kriminalitet. Østjyllands Politi har i den forbindelse anslået antallet af sager til at være 4-5 sager i perioden fra 2007 til i dag.”

Justitsministeren har endvidere indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst, at de midler, der ifølge flerårsaftalen

om kriminalforsorgens økonomi i 2013-2016 er afsat til sektionering, anvendes til at opdele eksisterende fællesskabsafdelinger med henblik på at skabe bedre og mere trygge afsoningsvilkår for både indsatte og medarbejdere. Sådanne afdelinger vil ud fra en konkret sikkerhedsmæssig vurdering kunne rumme personer fra den omhandlede kategori af indsatte.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har endvidere oplyst, at arresthusene alene anvendes i de tilfælde, hvor det på grund af et aktuelt trusselsbillede er nødvendigt fuldstændigt at styre, hvilke personer, herunder andre indsatte, den pågældende kommer i kontakt med.